

[Dose.]

rigsminister, om det er muligt at sige noget om, hvornår det kan ventes, at overvejelserne er ved at være afsluttede. Jeg udtrykker samtidig håbet om, at det foreliggende forslag om forlængelse af loven må blive det sidste, og at kendelsen fra voldgiftsretten må komme så betids næste år, at man kan overveje den kommende ordning i god tid inden lovens udløb.

At der er mange penge i den fælles ordning mellem Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner fremgår af, hvad Københavns overborgmester netop i går aftes under budgetdebatten på rådhuset i København har oplyst. Han sagde, at hvis den tidligere ordning med opkrævning gennem erhvervsskatten havde været gældende i de sidste år, havde det betydet en merindtægt for Københavns kommune gennem de sidste 2 regnskabsår alene på ialt 11,7 mill. kr., fordelt med 4,1 mill. kr. i regnskabsåret 1946—47 og med 7,6 mill. kr. i regnskabsåret 1947—48.

Hvis ikke det kræves fra anden side, er vi fra min gruppes side under hensyn til den højtærede indenrigsministers bemærkninger om, at det haster med denne sag, indstillet på ikke at kræve udvalgsbehandling.

Bækgaard: Da det nu igen foreslås at forlænge den gældende ordning et år, må man gå ud fra, at man endnu ikke har fundet former, som man mener er bedre end dem, vi nu har. Som der er gjort rede for i bemærkningerne til lovforslaget, og som den forrige ærede taler udtalte ønsket om, vil overvejelserne om ændringer i den bestående ordning blive fortsat, forinden der kommer forslag frem for rigsdagen. På mit partis vegne kan også jeg give tilslutning til, at det foreliggende lovforslag om forlængelse af den bestående ordning for et år vedtages.

Bouet: Det er klart, at spørgsmålet om, hvorledes man vil ordne forholdene mellem Københavns kommune og de omliggende kommuner, også vil få økonomisk indflydelse, og jeg kan derfor på mit partis vegne tiltræde, at den gældende lov, således som det her foreslås, forlænges indtil udgangen af 1949.

Jeg kunne også godt lide at spørge den højtærede indenrigsminister om, hvornår han mener, der kommer et forslag frem om det spørgsmål, der jo har været brændende gennem en lang række af år, om forholdet mellem kommunerne. Hvilken ordning der end bliver, vil den jo være af

største betydning ikke mindst for København, som fuldstændig er indelukket med hensyn til byggemuligheder.

Jeg kan anbefale lovforslaget til vedtagelse i det høje ting.

Gudiksen: Loven om økonomisk udlig-ning mellem København, Frederiksberg og Gentofte stammer jo fra 1937. Den skulle, såvidt jeg ved, have været revideret i 1943. Det er ikke lykkedes, og loven er blevet forlænget flere gange. I 1947 — var det vist nok — fik vi hovedstadskommissionens betænkning, og dermed mener jeg egentlig, at grundlaget er tilstede for, at voldgiftsretten i hvert fald godt kunne afsige en kendelse. Men jeg forstår det således, at netop voldgiftsretten har anbefalet ministeren at forlænge loven endnu en gang. Det har vi fra mit partis side ikke noget imod, men vi synes alligevel, at tidspunktet nu snart må være inde, da Københavns kommune kan forlange en revision. Jeg vil derfor henstille til den højtærede indenrigsminister, at han arbejder hen til, at vi får en revision af loven.

Med disse ord skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Chr. Nielsen: Jeg finder det meget beklageligt, at rigsdagen igen bliver stillet overfor en uændret forlængelse af udligningsloven. Oprindelig var det jo hensigten, at denne lov i samlingen 1944—45 skulle have været taget op til revision med eventuelle nødvendige ændringer, som kunne komme de urimeligheder til livs, der nu engang eksisterer. Ikke desmindre er der nu gået adskillige år, og vi stilles igen overfor en uændret forlængelse.

Det ærede medlem hr. Dose fremkom med et par oplysende tal, som viser, hvor stor den urimelighed er, der eksisterer for Københavns kommune i skattemæssig henseende i forholdet til Frederiksberg og Gentofte. De tal, det ærede medlem fremkom med, og som kom frem på rådhuset i går aftes, tager imidlertid kun sigte på forholdet mellem København og andre omliggende kommuner, de udprægede arbejderkommuner, hvor man bruger erhvervsskattereglen; men selve denne form tvivler jeg på vil give det rigtige forhold for Københavns kommune, for som vi tidligere har været vidne til — og det var vel nok det, der i nogen grad gav anledning til, at man fik en udligningsordning mellem Frederiksberg og Gentofte —, giver selv en erhvervsbeskatning ikke på retfærdig vis Københavns kommune, hvad der tilkommer den. Det er virke-